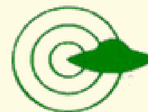
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 63 23. november 2005

UFO-Nyt nr. 4 er netop udkommet og sendt til alle abonnenter. Vi bringer her smagsprøver fra UFO-Nyt.

Den store UFO-debat

Af Seth Shostak

Den gode nyhed er, at meningsanalyser fortsat viser, at mellem en og to tredjedele af offentligheden tror på eksistensen af ikke-jordisk liv. Den mærkelige nyhed er, at en lignende brøkdel tror, at en del af dette liv også besøger Jorden.

Flere af de seneste tv-udsendelser (i USA) har på sober vis taget spørgsmålet op, om hvorvidt fremmede fartøjer krænker vores luftrum og lejlighedsvis lander længe nok til, at deres besætninger kan udføre bizarre (og i de fleste tilfælde ulovlige) eksperimenter på sagesløse borgere. Men de fleste af disse udsendelser snyder seerne ved at påstå, at man endelig er ved at nå til bunds i den såkaldte „UFO-debat" - hvilket de ikke gør. Det at komme til bunds i denne sag synes for evigt uden for rækkevidde.

Så hvad er der på spil her? Lad os indrømme, at på trods af alle ophidsede diskussioner mellem de involverede parter, så strider interstellare rejser ikke imod fysikkens love. De er mulige. Når det kommer til stykket, så er Pioneer og Voyager sonderne næsten tre årtier inde i en overset interstellar rejse lige nu. Tilbageslaget er naturligvis, at det ville tage disse fartøjer 70.000 år at tilbagelægge afstanden til selv den nærmeste stjerne (og de har ikke kurs mod den). Med den fysik vi kender til, er det ekstremt vanskeligt at afkorte rejsetiden væsentligt på en sikker måde. Naturligvis er det teoretisk muligt at skabe ormehuller eller andre eksotiske anordninger for højhastigheds-kosmiske-rejser, men denne tilgang er rent spekulativ.

Og det er heller ikke den virkelige pointe. Det problem, jeg har med påstanden om, at fremmede fartøjer strejfer omkring på vores planet, er ikke transportspørgsmålet, men beviserne. Jeg vil først begynde at spekulere på, hvordan de er kommet hertil, når jeg er overbevist om, at de virkelig er ankommet.

Men er de det? Hvor gode er beviserne? I et tv-program, som jeg medvirkede i for nylig, deltog også eksperter, som igennem lang tid har studeret ufoer, og som argumenterede for ufoernes fremmede oprindelse ved at vise fotografier af formodede tallerkner, der svævede i lav højde. Nogle af disse objekter var uskarpe lyskilder, mens andre lignede hjulkapsel-formede frisbee's fotograferet i flugten.

Eftersom de førstnævnte fotos nødvendigvis må være dunkle, så krævede de andre mere af min opmærksomhed. Hvordan kan vi vide, at disse ikke viser hjulkapsler smidt op i luften af en svindler med et kamera? Svaret fra en ekspert var:

„Disse fotografier har bestået prøven". Udspurgt om nøjagtigt, hvilken prøve de havde klaret, var svaret, at *„atmosfæriske effekter giver os en minimumafstand, og omhyggelige studier har udelukket fuskeri med kameraet"*. Tja, det første er ret vilkårligt, og beror på nogle antagelser omkring atmosfæriske forhold (var det en dag med smog over Los Angeles?), og det sidste beviser intet. Et virkeligt fotografi af en hjulkapsel i luften, involverer jo netop ikke nogen fotografiske fuskerier.
Yderligere beviser, som nævnes i det endeløse, er „ekspertudsagn". Piloter, astronauter og andre med erfarne øjne og imponerende akkreditiver har alle påstået at have set mærkelige fartøjer på himlen. Man kan nok roligt sige, at disse vidner har set noget. Men blot fordi man ikke genkender et fænomen på himlen, betyder det ikke, at det er ikke-jordiske besøgende. Dette kræver yderligere beviser, som indtil nu synes at være lige så lidt overbevisende som de svindel-frie fotos af flyvende tallerkner.
Men hvad med de mennesker, som hævder at have oplevet nærkontakt med aliens. Bortførelseshistorierne udgør et område for sig - et som jeg ikke vil komme nærmere ind på her, selv om jeg må indrømme, at det er interessant at se fotos af mennesker med små dybe mærker, hvor vævet mangler, kombineret med påstanden om at disse små vansiringer skyldes mindre lovovertrædelser begået af aliens. Men selv, hvis man ser bort fra det besynderlige spørgsmål om, hvorfor væsner fra fjerne sole skulle komme til Jorden for at skære små huller i de lokale, så er også dette bevismateriale flertydigt. Mærkerne kan være frembragt af aliens, men på den anden side kunne de også skyldes mishandling af ægteskabelig karakter eller af mange andre årsager.
Da der blev lagt alvorligt pres på eksperterne i denne tv-udsendelse, om hvorvidt der rent faktisk eksisterer beviser for besøg af ikke-jordiske væsner, trak de sig tilbage ved at sige: *„Altså, vi ved ikke, hvor de kommer fra. Men der foregår afgjort noget"*. Den sidste udtalelse er næppe kontroversiel. Men den første er fjollet. Hvis tallerknerne og de, der stjæler væv, ikke kommer fra det ydre rum, hvor kommer de så nøjagtigt fra? Belgien?

En ung mand tog dette foto den 23. november 1951 ved Riverside i Californien. Engang et „ægte" ufo-foto - men senere indrømmede den unge mand, at det var en hjulkapsel kastet ud over kløften og fotograferet for sjov.
Foto: SUFOI Picture Library

Kernen i sagen er, at beviserne for ikke-jordiske besøg ikke har overbevist ret mange videnskabsfolk.

Meget få akademikere skriver artikler om fremmede fartøjer og deres besætninger til publikationer, som videnskabeligt gennemgår materialet, inden det bliver trykt. Konfronteret med dette, søger ufo-eksperterne normalt tilflugt i en af to mulige forklaringer:

- Materialet, som kunne være overbevisende, er blevet samlet og gemt væk af den amerikanske regering. Selv om det er en tiltrækkende forklaring, så er det et argument, som udspringer af dumhed (og ensbetydende med at sige: *„Vi kan ikke vise dig gode beviser, fordi vi ingen har*"), og nødvendigvis implicerer dette, at alle regeringer i verden effektivt har gemt alle genstande fra aliens af vejen. Medmindre, naturligvis, at de ikke-jordiske kun besøger USA, hvor det at bjærge materiale, der falder til jorden, åbenbart er perfektioneret til en højere kunstart.
- Videnskabsfolk har simpelt hen nægtet at beskæftige sig ordentligt med dette fænomen. Med andre ord, så burde videnskabsfolk bebrejde sig selv for, at hypotesen om fremmede besøgende ikke har gjort indtryk på dem. Ikke alene er dette unfair, det er vildledende. Det er sandt, at ret få forskere er gået ind i arbejdet med at efterprøve beretningerne, videoerne og de mærkelige fotos, som tilsammen udgør beviset for tilstedeværelsen af aliens. Men det behøver de heller ikke. Kritikken er beslægtet med at fortælle filmkritikere, at filmene ville være bedre, hvis de bare ville anbringe sig selv bag kameraet. Men filmkritikere kan skrive udmærkede og præcise anmeldelser af film uden at deltage i selve arbejdet med at producere film.

Bevisbyrden ligger hos dem, der fremsætter påstandene, og ikke hos dem, der synes, at dataerne er tvivlsomme. Hvis nogle forskere er overbevist om, at fremmede fartøjer chikanerer vores fly, så burde de fremlægge de absolut bedste beviser, de har, og ikke ty til forklaringer som appellerer til konspirationsteorier om mørklægning eller andre personers fejlende vilje til at være åbne over for ideen.

Fortalerne for ufoer beder os ikke om at tro på noget, som er trivielt eller ubetydeligt, for når det kommer til stykket, kunne der næppe være nogen anden opdagelse, der er mere dramatisk eller vigtig end netop besøg fra andre verdener. Hvis vi kunne bevise, at aliens er her, så ville jeg være fyldt med lige så megen ærefrygt som alle andre, men jeg venter stadig på beviset.

Kilde:

SETI-Instituttet - 14. juli 2005/www.space.com.
Oversættelse: Peder Schultz

Dræberkulter og sære sekter

Af Klaus Aarsleff

Når det religiøse behov kammer over, er det ofte en sekt eller en kult, der leverer svaret på tilværelsens gåder. Her ophøjes bizarre idéer til urokkelige sandheder og fører somme tider til ekstreme handlinger.

Den legendariske schweiziske psykolog Carl Gustav Jung mente, at alle mennesker har et religiøst behov. For nogle mennesker trænger dette behov sig på med samme styrke som behovet for søvn, mad, varme og sex.
De fleste af os får tilfredsstillet behovet ved at gruble over tilværelsens gåder i det stille. Vi undrer os over stjernehimlen en klar vinternat og fornemmer, at der er store og forunderlige kræfter på spil i verdensaltet.
En hel del opfylder behovet ved at tilslutte sig en religion. Her vælger man som regel at tro på, at en hellig bog rummer sandheden og forklaringen. Herefter er der ikke behov for undren, skepsis og dødsangst.
Endelig er der en gruppe, der vælger at gå til yderligheder. De tilslutter sig en sekt eller en kult, hvor bizarre og ekstreme synspunkter ophøjes til uomgængelig sandhed. Fordelen ved at tilslutte sig en sådan ekstrem bevægelse er, at enhver form for selvstændig refleksion bliver overflødig. Det ligger der en stor styrke og tryghed i. Samtidig bliver kult- eller sektmedlemmet ofte et villigt redskab i hænderne på den fader- eller moderskikkelse, der som regel leder den ekstreme kult eller bevægelse.

Terror og naturånder

Den islamistiske selvmordsterror. De røde Khmerers terror-regime, nazismens gruopvækkende udryddelsessystem, Stalins og maoisternes ugerninger mod menneskeheden - alle vidner de om, hvor galt det kan gå, når mennesker lader forstanden afløse af en ekstrem tro på en større sandhed. Listen kan passende suppleres med f.eks. fanatiske jødiske bosættere og morderiske nykristne.

Der er tilsyneladende ingen grænser for, hvad mennesker kan finde på, når fundamentalisme opfylder det religiøse behov.
Heldigvis er de fleste sekter og kulter ikke specielt farlige for sig selv eller omgivelserne. Når en sekt endelig griber til drab, er det ofte egne medlemmer, man forgriber sig på - for eksempel ved kollektivt selvmord.
Normalt er en sekt eller en kult blot en fredelig sammenslutning af mennesker, som gennem ritualer og belæringer søger at finde svar på de spørgsmål, som alle mennesker stiller sig selv: Hvem er jeg? Hvor kommer jeg fra? Hvor skal jeg hen? Hvad er meningen med mit liv? Nogle tror, at rumfolk i flyvende tallerkener har svarene. Andre mener, at det søgende menneske bør støtte sig til usynlige mestre i Himalaya. Og nogle tror, at vi blot skal lytte til naturånderne ...
Egentlig er en sekt en bevægelse, der udspringer af et større religiøst system. De dansende Dervisher er således en sekt inden for islam. Og en kult er en religiøs ceremoni, altså en handling, der har med tilbedelse at gøre.
I bogen »Hemmelige selskaber - 40 dræberkulter og sære sekter« har jeg valgt at bruge ordene rummeligt, således som de fleste sikkert opfatter dem, det vil sige, at både sekt og kult betegner mindre grupper af mennesker med usædvanlige eller direkte skøre synspunkter. Uanset hvor skøre deres idéer kan synes, er den kraft, der driver disse mennesker, dog til syvende og sidst den samme kraft, der får os alle til at dæmpe stemmen, når vi taler sammen i en kirke - og som får nogle enkelte galninge til at flyve en flyvemaskine ind i et højhus i New York.
Det er en kraft af utrolig styrke.
»Dræberkulter og sære sekter« er forordet til Klaus Aarsleffs nye bog »Hemmelige selskaber - 40 dræberkulter og sære sekter«, som kan købes hos SUFOI.

Læs også de to andre bøger i serien:
Konspirationsteorier
Lars Bugge
152 sider, illustreret og indbundet. **Bogen er udsolgt!**
Flere konspirationsteorier
Lars Bugge
160 sider, illustreret og indbundet. Pris: kr. 19,00
Bøgerne bestilles på: *»Bøger for voksne«*.

En rejseberetning:

Verdens største radioteleskop

Tekst & Fotos: Inge Svane

Inden afrejsen til vores feriemål Puerto Rico i Caribien var vi fast besluttet på at aflægge Arecibo Observatoriet et besøg. Dette blev ikke en mindre spændende beslutning, da vores søn læste op fra et blad, at man netop i efteråret 2004 på Arecibo Observatoriet havde modtaget fire ens signaler fra det ydre rum.

Fast besluttet på at høre noget mere om, hvad det kunne være, drog vi af sted fra vores ferielejlighed mod Arecibo. Der var to veje: den lige og mere kedelige og den gennem landet og bjergene. Den sidste så ud til at være en smutvej, men hvad ved sådan en pandekagebeboer om at køre smutveje i bjergene? Vores to drenge ved i hvert fald nu, at mor ikke skal finde smutveje mere. Turen tog mere end dobbelt så lang tid, og der var et par stykker, der led af køresyge. Nå, men det var turen værd, da vi endelig kunne se de store master, der holder selve den brede parabol, hvis skærm måler 305 m i diameter.

Farmand parkerede bilen, dog ikke i bedste foran-supermarked-stil. Nej, her var det ikke muligt at køre helt til døren. Vi måtte pænt holde på p-pladsen og så lige gå op ad et par trapper. Jo, tak der er 500 stk - og så i tynd og stegende varm luft. Faktisk passerede vi hele planetsystemet på vores vej op. Langs med trappen var planeterne placeret i forholdsmæssig afstand - udmærket ide, så var der lidt at snakke om og dermed aflede vores teenagedrenge fra deres lidelser.

Ved observatoriet er der et besøgscenter. Det var kun her, vi måtte snuse, og så ude på en terrasse foran parabolen. Besøgscentret var indrettet som et uddannelsescenter/eksperimentarium. Her var en afdeling med:

- Jorden og vores solsystem
- Stjerner og galaxer

- Instrumenter og teknologi
- Udstilling med hvad der foregår på Arecibo
- Et auditorium hvor der vises film om observatoriet
- Og selvfølgelig en butik med alt fra små grønne mænd til t-shirt.

Al tekst var på engelsk og spansk.

Fra terrassen kunne vi betragte den kæmpe parabol med den store reflektor.

Da skærmen ikke kan bevæge sig (den ligger spændt ud over en dal), er det reflektoren, der flytter sig efter sit mål. Reflektoren er kæmpe stor og hænger svævende over skærmen. Der kører en lille svævebane over til reflektoren, så teknikere kan komme over og servicere.

Observatoriet blev åbnet i 1963 og har været brugt af forskere fra hele Jorden. Der observeres inden for radio- og radar-astronomi og for atmosfæriske sammensætninger.

I dag er der ansat 140 personer, som beskæftiger sig med alt fra selve forskningen, de mange computere og til kiosken. Selve teleskopet er bemandet 24 timer i døgnet.

Nå, men vi spurgte en rundviser, om det passede med de fire mystiske signaler fra rummet. Han sagde ja og bekræftede, at de tilmed kom fra et tomt sted i verdensrummet, hvorfra man ikke forventede radiosignaler. Hvad mere mystisk var: Der var fire stk.! To ens hørte man jævnligt, tre var sjældne, men fire ens vakte stor interesse. Der er endnu ingen forklaring på signalerne, men det er da spændende.
Efter til sidst at have brugt en formue på souvenirs i kiosken drog vi tilbage til vores ferielejlighed. Denne gang fik mor her dog ikke lov til at finde en nem smutvej.
Skulle du få lyst til at se Arecibo Observatoriets hjemmeside, er adressen: http://www.naic.edu
God fornøjelse!

Dødsfald

Philip J. Klass, 1919-2005

Philip Klass var med til at grundlægge CSICOP (The Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal) og var en af verdens mest kendt ufo-eksperter.
Han blev ofte kaldt for en ærke-skeptiker (debunker), fordi han nidkært forfulgte alle spor i sin efterforskning og oftest nåede til den konklusion, at observatørerne havde set noget kendt, altså en IFO. Når hans efterforskning en gang imellem endte blindt, og han ikke kunne give en naturlig forklaring på det sete, greb han nogle gange til den „lette" og lidet sympatiske „løsning" at grave noget „snavs" frem, som kunne give et billede af observatørerne som værende uvederhæftige, utroværdige eller direkte kriminelle. Men for det meste var Philip Klass' efterforskning forbilledlig, og ofte bidrog han ved at kaste et helt nyt lys over en tilsyneladende uforklarlig sag. Jeg har selv haft stor glæde af hans efterforskningsarbejde i mine artikler i UFO-Nyt, hvor jeg i sin tid skrev en artikelserie om de klassiske ufo-tilfælde og i den sammenhæng brugte hans bøger som kilde, ligesom jeg i 1980'erne havde en livlig korrespondance med ham.
Philip Klass var ingeniør af uddannelse og senior-redaktør af Aviation Week & Space Technology i mere end 30 år. Klass var en glimrende skribent, og jeg kan varmt anbefale hans ufo-bøger, som omfatter:
UFOs - Identified (1968)
UFOs Explained (1974)
UFOs. The Public Deceived (1983)
UFO Abductions: A Dangerous Game (1989)
The Real Roswell Crashed-saucer Coverup (1997)
Bringing UFOs Down to Earth (1997), børnefagbog
Kim Møller Hansen

Foto fra Nekselø sommeren 2004

Af Ole Henningsen

Da jeg sad og kiggede på nogle billeder, jeg havde taget fra Nekselø i Sejrøbugten på Sjælland sommeren 2004, faldt min opmærksomhed på to streger på himlen.
Jeg kan desværre ikke huske den nøjagtige dato for, hvornår jeg var der. Men jeg håber, I kan være med til at forklare, hvad det eventuelt kan være.
Sådan lyder starten på den 41-årige socialpædagog Jørgen Christiansens mail til SUFOI i slutningen af juli i år.
Billedet, der især fangede Jørgen Christiansens interesse, er taget med et digitalt kamera Premier-DC-3330 på Nekselø ud for Havnsø i Nordvestsjælland. Jørgen Christiansen er ikke helt sikker på, hvornår hans billede er taget, men mener at kunne tidsfæste det til den 21. august 2004 mellem kl. 13 og 14.

Datoen svarer ikke til, hvad billeddatafilen i selve fotoet viser, men der er ingen sikkerhed for, om kameraets dato- og tidsindstilling har været korrekt på optagelsestidspunktet.

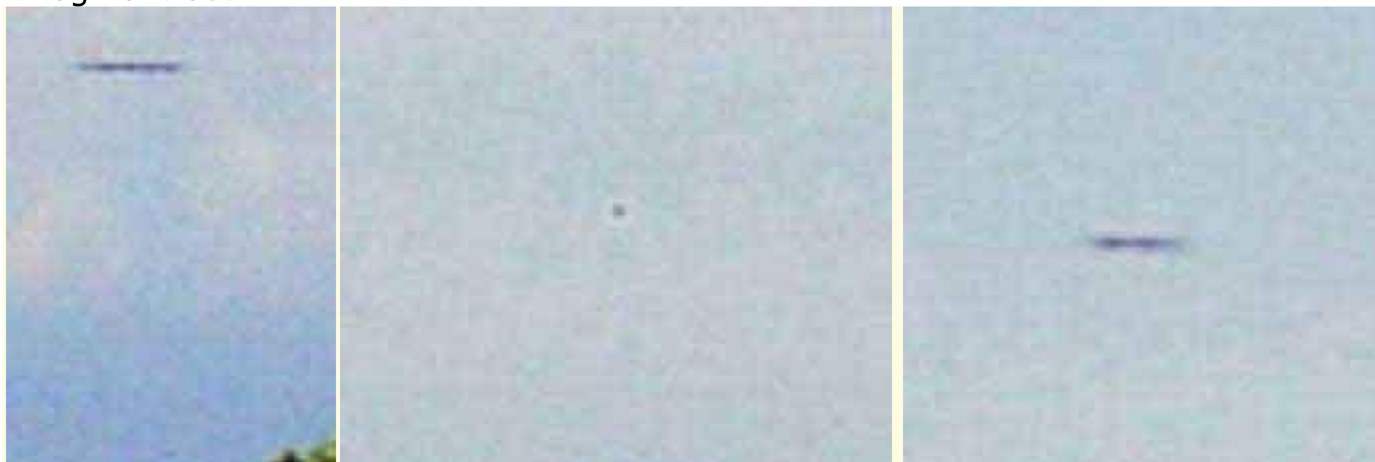

På Jørgen Christiansens originale foto fra Nekselø (øverst) ses to små, mørke, aflange aftegninger på himlen i hver sin side af billedet. På det originale foto ses endvidere en lille rund, mørk aftegning midt i billedet mellem de to øvrige. Nederst ses Jørgen Christiansens foto men med ændret lysstyrke, kontrast m.v. i et forsøg på at fremhæve de små objekter.

Fotografen oplyser til SUFOI, at billedet er taget i det fri i nordvestlig retning og ikke gennem rude i f.eks. bil eller hus.

Som det i øvrigt fremgår billedet, er det en solrig dag med kun få skyer på himlen.

Billedet har været forelagt SUFOIs fotokonsulent, Hans Bødker, der i et forsøg på at fremhæve de små, mørke aftegninger på billedet har ændret på lysstyrke og kontrast m.v.

Kraftig forstørrelse og ændring af lysstyrke, kontrast m.v. bringer ingen detaljer frem i de tre mørke aftegninger, der kan bidrage med yderligere oplysninger om, hvad der er fotograferet.

Jørgen Christiansen har ikke selv observeret noget udsædvanligt på himlen under fotograferingen.
SUFOIs fotokonsulent, Hans Bødker, siger, at der efter hans opfattelse kan være flere årsager til de to mørke, aflange aftegninger på billedet:
„Der kunne være tale om objekter i hurtig vandret bevægelse i eksponeringsøjeblikket og derfor trukket ud i længderetningen. Ifølge billeddatafilen har eksponeringen været på 1/200 sek. Med så relativ kort eksponeringstid er der tale om en så stor vinkelhastighed, at fugle kan udelukkes - på grund af deres i så fald store afstand fra kameraet.
Der kan derfor søges i noget meget mindre, såsom bier eller andre insekter, der flyver hurtigt forbi objektivet på kort afstand og derfor kan danne en i længderetningen uskarp aftegning.
En anden teori kunne være, at objekterne simpelthen har denne aflange form, der så ikke skyldes hurtig bevægelse.
Sådanne objekter kunne f.eks. være sorte, aflange balloner, der opvarmet af solen, stiger til vejrs (såkaldte Solar Zeppelins. red.), fra stranden og driver for vinden.
Det runde objekt kunne meget vel være en ballon."
Fotokonsulent Hans Bødker er efter sine undersøgelser af billedet ikke i tvivl om, at der rent faktisk er fotograferet nogle fysiske objekter, som dog ikke så let - ud fra det foreliggende billedmateriale - umiddelbart lader sig identificere.
Selv hælder han mest til ballon-teorien.
Der er ikke mange detaljer at gå efter i billedet og udsnitsforstørrelserne, men vi hører gerne læsernes kommentarer til sagen på. Skriv til Skandinavisk UFO Information - SUFOI.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.
Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:
Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.